

Bønloffe: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (N. Hage) og jeg have ikke villet optage vort Vædringsforslag igjen til denne Behandling efter den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling, skjøndt vi meget havde ønsket, at det var blevet vedtaget. Jeg skal nu i Korthed fremsætte de Grunde, hvorfor idetmindste jeg stemmer mod nærværende Lovforslag. Det er for det Første fordi jeg troer, at det er umødvendigt og urigtigt for dette Anliggende at have en faststaaende Lov, som siger, at vi skulle udrede 3000 Rd. i dette Diemed, og for det Andet, fordi jeg anseer det i det Hele for umødvendigt at give Tilskud til dette Diemed, og endelig fordi det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Gulstein) har oplyst os om, at der af de Penge, som ydes til Præmier ved Landmandsforamlinger, kan gives Præmier til Heste udenfor Landet? Jeg troer, at Hesteopdrætterne i det Hele nok vide at skønne paa, hvilke de bedste Heste ere, og at de gode Heste, som vi see omkring ved de store Dyrskuer, hvad den høitærede Minister foreleden paaberaabte sig, ikke ere fremkomne ved Stutterier eller Præmiesystemet; jeg troer, at deres Fremkomst har sin gode Grund i den Interesse, der er hos Befolkningen selv for Opdrætningen af Heste, og naar denne Interesse er tilstede, bør Staten paa ingen Maade yde Bidrag i denne Retning.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at Betydningen af disse Præmier ikke er den alene, at belønne vedkommende Dyr, eller rettere belønne Vedkommende, som eier Dyret, men uden Præmier vilde man ikke faae samlet Dyrene, og naar man ikke fik dem samlede paa een Plads i Landet, vilde det være umuligt for vore Hesteopdrættere at vide, hvad Landet frembringer af Godt og Udmærket i denne Retning, og hvor de, der mangle Noget i deres egen Egn, kunne søge hen for at finde det Bedre. Det er dog virkelig ikke den eneste Betydning af disse Hingsteskuer, være sig for enkelte Kredse eller for hele Landet, at Dyrene møde der, og at nogle af dem bære en

Præmie hjem paa deres Ryg, men de have en anden, meget stor Betydning, nemlig, at det Bedste og Ypperste, som vi have af Huusdyr, samles paa et Sted, hvor der bliver Leilighed til en fornuftig Kritik af, hvad Landet producerer, og Leilighed til, at hele Landets Hesteopdrættere paa een Plads kunne see, hvad Landet kan præstere, og hvad vi endnu mangle. Jeg troer altsaa, at det vilde være et ganske væsentlig Skaar i Landmandsmøderne, naar der af Mangel paa Præmier, og navnlig paa tilstrækkelig store Præmier, ikke kunde afholdes Dyrskuer, hvor de ypperste Dyr fra hele Landet samlede. Den ærede Forslagsstiller kjender altfor godt Forholdene til ikke at være enig med mig i, at uden Præmier, og navnlig høie Præmier, lykkes det i Sandhed ikke — blot for Wrens Skyld — at formaae Dyrene til at give Møde; Præmier ere nødvendige hertil.

Bønloffe: Forstjellen mellem den ærede Minister og mig er egentlig den, at den ærede Minister ikke troer, at der vil komme Præmier tilstede uden Statens Tilskud, medens jeg troer, at Interessen i Landet for en god Hesteavl ogsaa vil vise sig i, at man giver frivillige Tilskud til Præmier ved saadanne frivillige Dyrskuer.

N. Hage: En fornuftig Kritik vilde naturligviis være af stor Værdi, men al den Kritik, jeg til Dato har seet, synes mig ikke at gaae ud paa, at det har været fornuftige Heste, man har givet Præmierne. Jeg er overbevist om, at det er urigtigt af Staten at give sig af med at sørge for Hesteopdræt, være sig ved Præmier eller paa hvilken som helst anden Maade. Heste ere hertilands en Handelsartikel; svarer det Regning at lægge Heste til og sælge dem i Indlandet og til Udlandet, behøver man virkelig ikke fra Regjeringens Side at blande sig i denne Handel. Lad den være saa fri som muligt, uden at Staten tager den allermingste Notits deraf. Endnu skal jeg sote til, at Staten til Dato ikke ved sine offentlige Stutterier eller sine Præmier paa nogen Maade har forbedret Hesteavl.